

Протокол

гр. София, 04.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **13553** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване след изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал.1 ГПК, във вр. с разпоредбите на чл. 144 от АПК в 14.10 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Ц. Р. С. – действащ със съгласието на своята майка и законен представител Е. Я. С., редовно призван, не се явява, представлява се от адвокат Л., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОР НА 78 СУ "Х. С.", редовно призван, се явява заедно с адвокат К., с пълномощно по делото.

ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ Л., редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като намери, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпила жалба, административна преписка, с приложения към тях писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмо от ответника от 06.01.2025 г., с приложения към него писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмен отговор от ответника от 26.01.2026 г.

ДОКЛАДВА молба от ответника от 02.02.2026 г., с приложения към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА искане от процесуалния представител на жалбоподателя от 26.02.2026 г.

ДОКЛАДВА писмо от Агенция за социално подпомагане от 27.02.2026 г.

АДВОКАТ Л. – Поддържам жалбата. Да се приемат представените доказателства по делото.

Запознат съм с всички постъпили документи. Водим допуснатите ни до разпит свидетели. Да пристъпим към разпит на свидетелите.

АДВОКАТ К. – Оспорвам жалбата. Поддържам писмения отговор по съображенията, изложени в него. Да се приеме административната преписка. Водим допуснатите ни до разпит двама свидетели. Да пристъпим към разпит на свидетелите.

По доказателствата СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата и административната преписка писмени доказателства, както и всички представени до настоящия момент по делото писмени доказателства.

АДВОКАТ К. – Свидетелят г-жа П.-С., който сме поискали, е била класен ръководител на жалбоподателя, но е напуснала, прекратено е трудовото ѝ правоотношение и затова е заменена с друг свидетел. Нямаме контакт с нея.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетелите.

СНЕМА самоличността на свидетелите:

Е. Я. С., 46 години, неосъждана, майка на жалбоподателя.

Г. С. С. 41 г., неосъждана, без дела и родство със страните.

С. Й. Н. 46 г., неосъждана, без дела и родство със страните, зам.-директор „Учебна дейност“ в 78 СУ.

А. П. П. – И. 56 г., неосъждана, без дела и родство със страните, зам.-директор в 78 СУ.

Предупредени за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК за даване на неверни показания.

Свидетелите обещаха да дадат верни показания.

Свидетелите С., Н. и П.-И. се изведоха от залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля С..

В отговор на въпроси на адвокат Л. свидетелят С. каза – Майка съм на жалбоподателя и желая да дам показания. Ц. е дете, което е заедно с част от съучениците си от 4 клас, а с част от децата от 8 клас. Той е дете, което винаги би се отзовало и би помогнало на негов съученик в каквато и да е ситуация, независимо дали последствията биха репликирали върху него. Ц. е дете, което не се примирява с някои неправности, които вижда, винаги държи да бъде изслушан и да бъде чуто неговото мнение.

Синът ми претърпя инцидент на 30.10.2025 г., който стана в неучебно време, в 21.00 часа, но на площ, прилежащи към училището, тоест на горния вход на тротоара на училището. Беше напръскан с лютив спрей от негов съученик, за което има подадена и входирана жалба в 09 РУ на МВР С.. Там има и разпитан свидетел на инцидента. Свидетел на инцидента е негов съученик.

За процедурата за налагане на наказание изключване от училище бях уведомена по телефона първо от майката на детето нападател, която е преподавател в 78 СУ. Бях уведомена от нея, че вече е изключен. От класната бях уведомена по телефона за началото на процедурата дали мога да отида в уречения ден за разговор за поведението на сина ми. Това стана на 20.10.2025 г. Отидох на такъв разговор, който се проведе в кабинета по компютърни технологии.

Присъствахме аз, класният ръководител г-жа П., директорът на училището г-жа Г., двамата зам.-директора на училището, преподавателят по география г-н К., преподавателят по химия г-жа С. Г. и още две учителки. Разговорът започна, че Ц. има недопустимо поведение в училище, че има разлика между Ц. и И. – по-големият ми син, който е учил в това училище. Г-жа Н. ме запозна с инцидент, на който е станала свидетел. След последния час, когато децата, изчаквайки във файето пред директорския или учителския кабинет да си получат телефоните, тя твърди, че е имало размяна на реплики между Ц. и госпожата по английски език П., която не е преподавател

на Ц., а е бивша класна на по-големия ми син И..

Каза, че имало разлика между децата ми и ако на големия ми син му е казвано „И., млъкни, спри се“, той се спирал и млъквал, докато в случая, когато е казала на Ц. да млъкне, той е казал „Не, искам да ме изслушате. Моля да ме изслушате“. Разговаряла съм със сина си относно инцидента, с деца, които са били във фоайето, и по телефона с класната г-жа А. С.. Стигнах до извода, че госпожата по английски език е минавала по коридора, където децата са изчаквали да си получат телефоните. Поздравявайки, госпожата се е обърнала и е казала на сина ми „А ето го и Ц., който ходи с два телефона на училище, от който нищо не става, нищо не става и от брат му“. Ц. няма два телефона. От това, което ми съобщиха на срещата, не ми посочиха конкретни прояви на Ц..

Обвинявах го за недопустимото му поведение, което е непристойно в училище и към учителите. Точно с конкретни думи и реплики не ми обясниха. Госпожата по химия С. Г. каза, че е написала забележка на Ц. в „Школо“, с която бях запозната, че Ц. има телефон в час. След като говорих със сина си, когато видях забележката и с класната по телефона, помолих сина ми да бъде преместен в часа на г-жа Г. до друго дете, тъй като в този час децата седят по номера и Ц. седеше с негов съученик Н., който вече не е в това училище и в класа му. Тогава Н. беше в училище, сега вече не е. Н. бърка да си извади телефона, за да си провери клипче. В същото време госпожата става и Н. оставя телефона в скута на Ц..

Ц. решава, че няма да предаде телефона и поема вината. След като говорих вечерта по телефона с класната и я помолих Ц. да не седи до Н., на другия ден г-жа Г. беше преместила Ц. до друго дете, за което съм ѝ благодарна и нямаше други инциденти. За наказанието предупреждение за преместване в друго училище бях уведомена от класната по телефона да отида в училище и да подпиша документи. Връчиха ми съобщението и предупреждението за преместване в друго училище. Отидох и директно ми връчиха заповедта за наказание, а протоколи и докладни не са ми връчвани, не са ми показвани и не са ми давани за сведение. На разговора, който посочих в началото, лично аз настоях, ако има възможност да влезе психолог в часа на класа и да поговори с целия клас, както и настоях синът ми да посети училищен психолог, ако има такава възможност.

Никой в училище не ми е препоръчвал синът ми да посещава психолог, нито друга мярка за подпомагане. След моето настояване Ц. посети психолог. Първата ни среща при психолог в училището беше да уточним как ще посещава синът ми психолога. На тази среща бяхме аз, синът ми, класната г-жа С., зам.-директорът г-жа П. и психологът. След това синът ми имаше три срещи при психолога. Ходеше сам. Аз не съм присъствала на тези срещи, нито преподаватели. Не зная името на психолога на училището. Аз общувам със сина ми. Той ме информира за случващото се в училище. Имаше инцидент с едни плюнки, за който също вечерта разговарях по телефона с класната г-жа С..

В коридора, придвижвайки се от един кабинет в друг, двама съученици на Ц. плюят по сина ми в гръб и мърдайки част от плюнките попадат върху насрещно идващи две момичета от 6 клас. За друг инцидент бях информирана по време на срещата с психоложката от зам.-директора г-жа П., че в същия ден има постъпили 25 броя жалби в канцеларията срещу сина ми от ученички от 8 клас. Впоследствие, след като ми беше връчена заповедта за изключване на сина ми от училище, при разговор с директора на училището г-жа Г., стана ясно, че жалбите срещу сина ми не са били 25. Обясни ми, че са били прегледани камери на училището от ръководството и че Ц. не е замесен в този инцидент с момичетата от 8 Б клас, които са подали жалби.

Редът за предаване на телефони в училище е, че децата, отивайки сутрин на училище, в началото на първия учебен час, който започва в 8.15 часа, си оставят телефоните в обособена за тях кутия, която е на бюрото на преподавателя. След часа тази кутия се занася в канцелария или в учителска стая, или в директорски кабинет, не зная точно. След приключване на последния час децата

отиват пред канцеларията във фойето и си получават телефоните. Децата учат в различни кабинети. Децата си получават телефоните като учителят от последния час отива с тях, взима кутията с телефоните и им ги предава.

Там се получава една суматоха, тъй като е не само класът на сина ми, а и други деца и се започва едно невъздържание всеки да си получи по-бързо телефона. На сина ми се случи да си вземе телефона два пъти със спукан протектор и един път със счупен дисплей. В началото на учебната година, когато беше общата родителска среща, аз и още двама-трима родители от класа предложихме на класната, че би било по-удобно и по-удачно за децата да си предават телефоните в началото на учебния час в кутията, която седи на бюрото и да си ги взимат след часа, а на следващия час пак да си ги предават

. Има дни, в които програмата на класа се сменя, ако има липсващ учител се заменя с друг, а те си следят програмата в „Школо“. Ако има някакво разместване синът ми няма как да разбере, а аз няма как да се свържа с него, ако той си е предал телефона. Имаше промяна в програмата. Имаше инцидент по време на учебната година. Целият клас бяха стояли в един кабинет и чакали един преподавател, но се оказа, че са имали по заместване в друг кабинет с друг преподавател и целият клас получиха отсъствия. За тези отсъствия ние им написахме бележки по домашни причини и им ги извинихме. Ц. има неизвинени отсъствия. Тъй като междучасията са само 10 мин., когато децата се хранят в коридора, остават да си дойдат в коридора и след това влизат в час.

Повечето отсъствия се получават, защото преподавателят, проверявайки децата в час, някое от тях се обажда и казва „Него го няма, отсъства“ и съответно получава отсъствие. Такъв е и един от инцидентите, след като ни беше връчена заповедта. В час по български език синът ми е седял на първия чин, но преподавателят проверявайки децата в час, някое от децата се обажда „Ц. го няма“ и беше получил отсъствие, а Ц. е бил в час. Наложих ми се да се обадя на класната и да говоря с нея. След това ми се наложи да напиша молба в „Школо“ до г-жа Г. да бъде проверено достоверно присъствието на сина ми в часа, ако може чрез камерите, тъй като в стаята има камери, както и чрез госпожата по български език. Отсъствието беше извинено и получих отговор в „Школо“ от г-жа Г., че камерите не служат за достоверност и проверка на децата в часовете.

В същия клас има още едно момче, което се казва Ц. и поради това става объркване при установяване на отсъствията. Почти цялата учебна година в училището нямаше учител по математика, от месец септември до месец февруари. Имаха някакви часове, но те бяха частични по заместване от други учители.

АДВОКАТ Л. – Нямам повече въпроси.

В отговор на въпроси на адвокат К. свидетелят С. каза – На първата среща при започване на процедурата по налагане на санкцията, която се проведе в кабинета по компютърни технологии, синът ми присъства. След това синът ми присъства и на срещата при психолога. Други срещи с училищното ръководство не е имало. След това отидох да подпиша документа предложението за преместване в друго училище. На тези срещи не ми е предлагана психологическа подкрепа за сина ми. Да влезе психолог в класа предложих и настоях аз. Не съм имала други оплаквания по повод поведението на сина ми. Със сина ми обсъдихме поведението му по повод санкцията по процедурата, случая с г-жа П., случая с телефона и случая с плюнките с момичетата. Относно счупения дисплей на телефона не съм подала оплакване до ръководството на училището.

АДВОКАТ К. – Нямам повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля С..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля С..

В отговор на въпроси на адвокат Л. свидетелят С. каза – Ц. е съученик с моя най-голям син, с който са заедно от 8 клас, а от 1 клас са в едно училище. Познавам Ц. покрай сина ми. Със сина

ми разговаряме всеки ден как е преминал учебният ден и от него съм останала с впечатлението, че Ц. е дете, което е надраснало в известна степен възрастта си, в смисъл, че проявява гражданска позиция. Това означава, че когато вижда някаква несправедливост към него и към другите деца се чувства длъжен да реагира, но реагира импулсивно, което според мен е основният проблем, но винаги се притичва да защити този, който има проблем в момента. Имат приятелски взаимоотношения синът ми и Ц..

Синът ми е имал няколко инцидента в училище, в които Ц. му се е притекъл на помощ и го е защитил. Последният случай е от тази учебна година в час по физическо. От друго момче бяха счупени очилата на сина ми с юмрук по главата. Единственият, който заяви позицията си какво е станало, беше Ц. и на другия ден беше посрещнат от съучениците си „Ти луд ли си, ще изхвърчиш от училище“. Ц. разказа какво точно се е случило. Майка му, която го е разпитала вечерта какво се е случило, написа в общата В. група на класа на родителите какво е казал Ц..

Според мен другото дете го защитават по някакъв начин. Съучениците му считат, че ще бъде наказан заради другия ученик, който е ударил сина ми и е счупил очилата му. В класа има дете със СОП с детска церебрална парализа. Синът ми и Ц. му оказват подкрепа ежедневно. Ц. отново го защитава. Към това дете няма физическа агресия, но има вербална такава и Ц. винаги го защитава. Правилникът за дейността на училището настоявах да бъде публикуван на интернет страницата на училището, за да се запозная с него. Предишният беше от 2022-2023 учебна година.

В края на месец октомври – началото на месец ноември 2025 г. публикувах действащия Правилник за дейността на училището. Синът ми няма проблем с телефона, тъй като уважиха моята молба и разрешиха той да го съхранява в чантичката си и да не го предава, защото има инсулинова резистентност и тежка бронхиална астма. Преди да ми уважат молбата режимът относно телефоните беше, че телефоните се взимаха сутрин на входа и се връщаха след края на часовете.

АДВОКАТ Л. – Нямам повече въпроси.

В отговор на въпроси на адвокат К. свидетелят С. каза – Синът ми се казва Б.. Казвал ми е, че Ц. реагира импулсивно и понякога не съобразява реакциите си. Например, веднъж госпожата по химия нещо им се карала. Ц. искал да вземе думата, накрая настоял по-грубо и казал „Досега ви слушахме ние. Сега искам да ме изслушате мен, дори да ви отнема от вашето време“. Нямам информация съучениците на Ц. да имат никакви оплаквания от него. Даже организирах онлайн подписка в защита на Ц., която да бъде подписана от съучениците му и от родителите в класа. Подписали са се 65 човека–ученици и родители за подкрепа на Ц. да не бъде изключен.

АДВОКАТ К. – Нямам повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля С..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Н..

В отговор на въпроси на адвокат К. свидетелят Н. каза – От 2022 г. съм зам.-директор на 78 СУ. Преди това бях преподавател по английски език. Познавам Ц. С.. Наблюденията ми са, че той е ученик, който не обича да спазва правилата. Означава, че системно използва мобилни устройства в час, държи се арогантно с преподавателите, на което съм ставала лично свидетел веднъж, за което има написан доклад. Ситуацията стана след седмия час. Госпожата по английски език трябваше да им върне телефоните, които децата предават в първия учебен час и им връщат след последния час. Ц. нямаше търпение и тя му каза „Х. престани, без това

видях, че имаш втори телефон“, при което ученикът избухна и започна да се държи доста непристойно с колегата. Неудобно ми е да кажа това, което чух, неуместно е.

Имаше ярост в него. Ц. има арогантно поведение спрямо учителите. Той не разрешава най-малко да му се взема мобилното устройство и дава лош пример на всички останали, защото след като на един не се взема и се правят компромиси, това означава и на другите. Имало е случай, когато аз лично съм в час, чувам крещене в коридора, излизам да видя какво се случва и кой крещи, и това е Ц..

Редът за предаване и връщане на мобилните устройства е, че сутрин телефоните се взимат и след седмия час, след приключване на учебните часове, се връщат. Последният сигнал, който ни беше подаден от ученички от 8 клас, момичетата го написаха като жалба, беше ситуация, в която Ц. беше запречвал вратата и им беше искал някаква такса. Момичетата бяха много възмутени и притеснени. Едното момиче е доста пълничко и й беше казал, че за нея може и в натура.

Неговото поведение е чувството за безнаказаност, показва го на всички и го демонстрира. Казва „Нищо не може да ми направите. Ти коя си ма? Ти коя беше ма?“ Имаше ситуация, в която показва средни пръсти, неприлични жестове, когато му се поиска устройството или когато му се направи някаква забележка. Мисля, че колегите по физическо му бяха направили забележка да не рита топката толкова силно и той пак им беше показал някакви неприлични жестове. Има системно случаи когато Ц. обижда и псува, като не за всяко нещо е написан доклад, но както личи от забележките в електронния дневник, които колегите отразяват, той просто се държи така. След проведените срещи с ученика и майката, която оказва доста съдействие, Ц. ходеше след мен и издаваше някакви звуци.

АДВОКАТ К. – Нямам повече въпроси.

В отговор на въпроси на адвокат Л. свидетелят Н. каза – За случаите на проблемно поведение на Ц. не са съставени докладни записки, защото то беше ежедневно. В някои ситуации има докладни. В другите ситуации има забележки в електронния дневник. За повечето неща има докладна записка или забележка. Колегите да пишат, че се държи невъзпитано и не си предава устройството се случва постоянно.

Не мога да отговоря категорично дали за всяка една проява има забележка, или докладна. Аз съставих докладната за случката с г-жа П.. Г-жа П. мисля, че не е съставила докладна. Не мога да кажа дали друг учител е съставил докладна. Присъствах на Педагогическия съвет, на който се реши какво наказание да бъде наложено на Ц.. Тогава дискутирахме случая с г-жа П.. Мисля че г-жа М. по физическо дойде по време на самия случай с г-жа П. и

ме попита имаме ли нужда от съдействие. Не помня дали г-жа М. е била на Педагогическия съвет.

На една от срещите с г-жа С. беше взето като решение Ц. да посещава психолог. Не мога да бъда категорична по чия инициатива стартираха срещите с психолог. Водени са многократно разговори с Ц.. При всяка ситуация с децата, включително и с Ц. се провеждат разговори. Имам висше образование английска филология. Имам психолог, който присъства на срещите. Аз лично не съм препоръчвала мерки за подкрепа и посещение на психолог. Действащият Правилник на училището не мога да кажа кога е публикуван на интернет страницата на училището.

АДВОКАТ Л. – Нямам повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля Н..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля П.-И..

В отговор на въпроси на адвокат К. свидетелят П.-И. каза – От месец май 2022 г. съм зам.-директор на 78 СУ. Познавам Ц. С.. Имам наблюдения върху неговото поведение като ученик в 78 СУ. Като цяло доста често нарушава правилата в училище, което се изразява в ползване на мобилен телефон, обидни, нецензурни думи към съученици и учители. Демонстрира чувство на безнаказаност. Често нарушава правилника на училището, проявява неуважение към учители, безпардонно отношение към съученици и учители, свободно поведение. Присъствала съм на подобен инцидент. Бях пряко потърпевша от неговото отношение. В час по физическо във физкултурния салон видях Ц. да ползва мобилно устройство, направих му забележка и той ми каза „Ти коя беше, че не мога да се сетя, ма“.

Попитах го как може да си позволи такъв език, такова отношение и той каза „Аз съм Ц. С. и мога да си го позволя. Брат съм на И. С.“ и приключихме разговора. Написах доклад за случая до директора. Имала съм оплаквания и от учители и от ученици. Спомням си за случай с две ученички, които не беше позволил да излязат от кабинета. Беше им поискал пари, за да ги пусне или ако нямат пари, да платят в натура. На едната девойка, която е по-едра, репликата му била „За теб по-висока такса, защото си повече килограми“ или нещо такова. Имам също оплаквания от съученички, че ги пляска по задните части. Лично аз съм го чувала да обижда и псува. Например, по време на час, когато са ни съвпадали часовете, които аз водя по физическо възпитание, абсолютно невъздържано поведение, псувни, обиди към съотборници и противникови играчи.

Не търпи критика, когато му е правена забележка да не употребява такива думи и изрази. За колеги лично не съм чувала, но знам, че е използвал нецензурни изрази и жестове към колеги. Знам, че е предложено на Ц. след разговори в присъствието на родител, тогавашният класен ръководител,

който вече не е служител на 78 СУ, да работи с психолог. Доколкото знам, е посещавал психолог няколко пъти, но впоследствие родителят е подал заявление за отказ от такава подкрепа. Многократно са провеждани разговори с Ц. в присъствието на директор, зам.-директор, класен ръководител. Аз лично съм присъствала на две такива срещи. За Ц. поведението му е нормално за него. След всички проведени срещи забелязах минимална промяна в поведението на Ц., поздравяваше учтиво.

АДВОКАТ К. – Нямам повече въпроси.

В отговор на въпроси на адвокат Л. свидетелят П.-И. каза – Тази година не съм преподавала лично на Ц.. Не мога да кажа на коя дата бях свидетел на поведението му за случая по физическо. Случаят, за който разказах, на който лично присъствах, беше преди да бъде стартирана процедурата. Не мога да кажа кога е станал инцидентът с ученичките от 8 клас. Споделиха ми го в неформален разговор. По този случай не сме задвижили процедура, защото казаха, че не желаят да се оплачат. Нецензурен жест от Ц. лично съм видяла зад гърба на г-жа Г.. Н. жест беше среден пръст. Разговарях веднага с г-жа Г. и тя разговаря с него. Да се предложат мерки е част от процедурата за налагане на санкция. Това се предлага на самата среща, която се осъществява между класен ръководител, родител, ученик и представител на училището. Не мога да си спомня дали бях на тази срещата за стартиране на процедура за налагане на санкция.

АДВОКАТ Л. – Нямам повече въпроси.

Съдът освободи свидетелят П.-И..

АДВОКАТ Л. – Нямам други доказателствени искания.

АДВОКАТ К. – Нямам други доказателствени искания.

По отношение на изслушването на жалбоподателя на основание чл. 15, ал. 1 ЗЗДет. съдът намира, че Ц. Р. С. е навършил 10 години, но неговото изслушване не е наложително, тъй като действа със съгласието на своята майка и законен представител и отделно от това е ангажиран адвокат, който да защитава неговите интереси.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВОКАТ Л. – Моля да отмените съобразно искането в жалбата процесната заповед. Процесният акт определя предмета на защита на жалбоподателя, а доказателствената тежест да докаже, че това, което пише в тази заповед, се е случило, е на ответната страна, но само в рамките на предмет, който е ясно определен. Учат ни да четем с разбиране. Всеки обективен слушател

не може да разбере какво пише в тази заповед, освен общи приказки, за които нормален родител няма да позволи детето му да бъде санкционирано. Аз не зная, и вие не знаете какво значи неизпълнение на задълженията, определени в ЗПУО, нормативните актове по неговото прилагане. Аз не зная кои са тези нормативни актове, защото не са посочени от наказващия субект, респективно мога да спекулирам и да си измислям, но волята на наказващия субект не е ясна. По-надолу са посочени единствено членове на Правилника за дейността на училището, а горе са изброени редица норми, които не могат да бъдат отнесени към фактологията. По-важното обаче е, психически тормоз над съученици и учители, изразяващо се в обиди, психически тормоз, псуване, без да бъдат написани поне конкретни няколко прояви. Не мога да оценя кое е обида, кое е псуване, кое е психически тормоз, затова и показанията на днес разпитаните свидетели не могат да бъдат отнесени към конкретно твърдение, за да приемем, че всеки от свидетелите на ответника е говорил именно за случай, за който е санкциониран Ц..

Посочено е съзнателно повтарящо се проблемно поведение. Проблемно поведение за всеки може да означава различни неща и затова без конкретика за проблемно поведение не може да се санкционира. Бил застрашавал в голяма степен. Аз не знам в каква степен, по коя скала. Психическото здраве на ученици и служители, какво означава това, с какви действия също не е посочено и няма как да знам. Непристойно поведение, арогантно, грубо, това са термини, които не са изпълнени със съдържание и няма съд, който да може да извърши обективен контрол върху заповедта и съответно да каже това се твърди, това се установи и съответно вярно ли е, или не е вярно. В производството, което е започнало по предложение за налагане на санкция предупреждение за изключване от училище, са представени само три случая, три докладни и всички други докладни записки, разкази на свидетели.

Следва да ги изключите от доказателствения материал по същество, защото те следват налагането на заповедта или поради липсата на каквато и да е конкретика, връзка с производството и не могат да бъдат отнесени към този случай. Едни учители трябва да могат да напишат конкретно на едно дете какво точно греши, за да може по безспорен начин да разбере защо е посочено с пръст. Тези хора са учители и учат децата ни, и са дошли в съдебната зала да защитават позицията си, че могат да говорят с общи обтекаеми фрази, да доведат 150 свидетеля, които да ни разкажат триста случая, реални или не, не зная, ние не може да се защитим без случай по дата, място, за да може да привлечем деца, камери и да се защитим. Те обаче могат, защото на техния терен никой не може да има мнение, никой

не може да възразява, никой не може да е неуравновесен и вместо да работим да го подобрим, ние ще решим да го изключим от училище.

И да приемете, че Ц. има проблемно поведение, каквото и да е то, това ли е решението от болната глава на друга болна, на друго училище, там да се оправя, защото този директор и тези зам.-директори не са били така добри да предприемат своевременно назад във времето, когато е имало необходимост, мерки за подпомагащо образование, те да го напътят към психолог, защото първата му среща с психолог е във връзка с тази процедура благодарение на искането на неговата майка. Кой е поискал и кой е предложил все едно. Предложили са късно, предложили са формално именно в процедурата, за да кажат ние го направихме, но всъщност ни е все едно, ще го изхвърлим и ще отиде на 12 км по-далеч да пътува, пък там някой друг да се оправя. 3. протокола от Педагогическия съвет, в който е взето решение да се предложи на директора Ц. да бъде наказан. С. Н., която днес свидетелства, разказа какво психологът М. М. информира, че от три седмици Ц. получава психологическа подкрепа и изразява надежда, че може да се промени в положителен смисъл, гласувано е доверие от специалиста, не филологът по английски и казва, че има достатъчно време за въздействие върху поведението.

Специалистът казва, че само за три седмици има положително въздействие. Тоест, при първата намеса, ако приемем, че се е случило каквото и да било, аз не знам какво е то, специалистът казва, че само за три седмици има положително въздействие. Обаче останалите, които са виновни за провала на отношението в училището, които са намерили учител по математика четири месеца по-късно, които не могат да напишат една докладна като хората, искат да се отърват от този човек, който от свидетелските показания е борбено момче и образованието не е просто предаване на знания, а включва в себе си и възпитание, не основно разбира се, родителите също отговарят за решаване на проблемни казуси, научаване на това да се разбирате. Те обаче искат да им се мълчи, законът го толерира. Свидетелката С. Н. разказа за случая с П., пак някакви жестове, аз не знам какво.

Каза, че е среден пръст, а защо не го написа в докладната записка, което не е нелицеприятно, а е правоохраняващо да напишете конкретиката, за да може майката на Ц., психологът да му кажат „Ти нямаш право да показваш среден пръст“, а не просто „Ти какво направи, защо си се държал арогантно, защо си имал недопустимо поведение?“. В тази докладна С. Н. казва, че поведението на Ц. е било насочено към И. П.. И. М. в друга докладна, цитирана в протокола от Педагогическия съвет, казва Ц. крещеше срещу С. Н., не срещу П.. В. аз не виждам в докладната на И. М. въобще да се

споменава П.. Ще кажете дребно противоречие. Аз ще ви кажа, едни хора неспособни да напишат текст от 15 реда, без да е противоречив, или едни хора, които след време или набързо отгоре правят стъкмистика, така че да се отърват от някой, който се бори, защото чухте за мърлявата история с телефоните. Аз ще насърча моя син да не го предава, защото няма причина някой да го уврежда.

Адвокатът на насрещната страна попита майката дали е подала сигнал и тя отговори, че не е подала сигнал и от това следва, че няма такъв случай ли, или им е дошло до гуша на хората да се борят за всяка дреболия, или за всяка неправда, защото нито майката, нито останалите родители са специалисти по образование, не им плащат заплати да организират процеса, че училището да не е кошмар, в която едно дете може би с проблемно поведение е станало фокус на това, че той е най-страшният на света. В доклада от Р. М. и А. К., който е ирелевантен, защото касае дата след заповедта, пише „Ц. по време на игра изрита топката“. Няма ли е право да я изрита, изритал я е силно, с нея не е трябвало да си играе по това време. Тези хора са неспособни да учат детето, а още по-неспособни са да го накажат. Вече при забележка от К. се посочва „показва неприлични жестове“, но първо е след заповедта и отново е неконкретизирано. Ако приемете, че с това съдържание в тази заповед може да бъде наказан този ученик, аз твърдя, че директорът на училището ми дължи някаква сума по силата на един договор, който някой ден някога сме сключили и който е имал определен размер на лихва, която същата не ми плаща.

От учители очакваме най-прецизно боравене с език. Следващите, които са в светлината на правото на защита, сме ние с вас юристите и колегата. Т. съдържание на заповед не може да има. Аз се боя, че този случай не свършва с вашето решение. Тези хора са му вдигнали мерника. Вместо да уважат мнението на психолога, който казва, че само за три седмици има резултат и да продължи този процес, те ще го изключат, искат да го преместят. А представете си след шест седмици. Не е вярно, че психологическата подкрепа е прекратена по искане на майката. Това са общи приказки, без конкретика, без документ. Такива В. съобщения и приказки по коридорите могат да се правят в определен предварителен етап от възникване на някакви отношения и ситуации.

Влизаме във формалността на закона, която осигурява процедурата, нейната проследимост и нейното право на защита. Несъразмерно е дори това наказание в светлината на това, че професионалистът е казал „Въздейства му се положително“. Дори свидетелят каза „Започна да поздравява възпитано“. Заповедта е незаконосъобразна по формално основание, тъй като в съдържанието ѝ липсват мотиви. Мотивите са ясните

съображения, които трябва да дават конкретика, няма ги. Днес разпитахме А. П., издала заповедта за наказанието, но това го разбираме впоследствие от отговора. Тази заповед има двама издатели – Д. Г. и А. П.. Дали е замествала, дали е подписала П. не знам, но и така да е, трябва да цените показанията ѝ, ако въобще може да ги цените, като на лице, издало заповедта, тоест подлежащия на обжалване акт.

Заповедта като административен акт не отговаря на принципите за съразмерност, за необходимост, за предвидимост. Случаите не са били формализирани, не са съставени докладни, не са наложени наказания, за да видим истинската картина. Има проблем някакъв, дали е провокиран от ученик, или от училището, или е взаимно е безспорно. Този проблем не се решава с преместване в друго училище, а с взаимна работа на семейството, психолога и тези учители. Тези хора могат не просто да се отвърщат, не просто да кажат, че и от Ц. и от брат му И. нищо не става. Тази отговорност е на тези хора. Моля да отмените заповедта.

Моля за срок за писмени бележки. Представям списък с разноси, договор и доказателства за плащане.

АДВОКАТ К. – Моля да оставите без уважение жалбата като неоснователна. Не са налице сочените в жалбата нарушения. Заповедта е законосъобразна, издадена при спазване на материалния закон и процесуалните правила. Моля за срок за писмени бележки. Претендираме разноси съгласно списък, който представям, заедно с доказателства за извършено плащане.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ 5-дневен срок от днес на страните за писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.34 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: